

Aklımda çözmeme gerektiğine inandığım sorular yok, bunların yerine bulduğum cevaplara uygun sorular arıyorum. Ki bu çok daha zevkli ve faydalı. İnsanın belirsizlik içinde, bulup bulamayacağını bilmediği cevaplar yerine, elindeki cevaplara hazır sorular bulması. Uyduğu kadar. Evet, bunu söyleyeceğiz. Çünkü cevabın soruya uyup uymadığını kontrol eden çok, herkes buna bakıyor hatta, ama sorunun cevaba uyumsuz olup olmadığını kontrol eden yok. *Bunu sorman anlamsız* demiyor kimse. Bunu söyleyene gülüyorlar.

Hayatta en büyük zevklerimden birinin klavye tuşlarına basmak olduğunu buldum, bunun için, belki sırf bunun için yazı yazıyorum bazen. Tuşların dokunuşlarını, Cherry Mx Blue switch'lerin *nazlı* gömülüşlerini hissetmek ve kliklerini dinlemek için. Bir klavye aldım, Almanya'dan getirttim hatta. Ve bundan dolayı duyduğum mutluluk çocukların oyuncaklarına kavuştuğundaki mutluluk gibiydi. Klavye ilk geldiğinde sesine ve hissine meftun oldum ve hala o klavyeye oturunca hoşuma gidiyor, çok seviyorum.

Bunu söylemek biraz tuhaf olacak ama aşık olunacak klavyeler var. Sanırım bendeki bu tutku, *bir arkadaşın* daktilo tutkusu gibi bir şey, ancak ben, bir mühendis olduğum için aklıma da yatan şeylere *aşık* oluyorum. Çünkü daktiloda yazsaydım muhtemelen ya kafam şişer bırakırdım, ya bilek ağrısından duramazdım.